

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 221/23
13.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Снежане Јовановић, председника већа, Мирјане Поповић и Драгана Тесаровића, чланова већа, са Сањом Тулајевић, записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 КЗ у вези члана 33 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Небојше Мараша и браниоца окривљене ВВ, адвоката Јовице Манића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду 13К 549/21 од 8.11.2022. године, након претреса одржаног пред другостепеним судом у смислу одредби чланова 449 и 450 ЗКП, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Александре Грбовић, окривљеног АА, са браниоцем адвокатом Далибором Катанчевићем, окривљеног ББ, са браниоцем адвокатом Небојшом Марашем и окривљене ВВ, са браниоцем адвокатом Јовицом Манићем, дана 13.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, браниоца окривљеног ББ, адвоката Небојше Мараша и браниоца окривљене ВВ, адвоката Јовице Манића, а пресуда Вишег суда у Београду 13К 549/21 од 8.11.2022. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 13К 549/21 од 8.11.2022. године, ставом I изреке, окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, а ставом II изреке наведене пресуде окривљени АА, ББ и ВВ су

оглашени кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, па је суд, применом наведених одредби закона и чланова 1, 2, 4, 42, 45 и 54 КЗ, окривљеном АА, применом члана 60 КЗ, претходно утврдио појединачне казне затвора, и то за кривично дело описано под тачком I оптужнице казну затвора у трајању од 4 (четири) године и за кривично дело описано под тачком II оптужнице казну затвора у трајању од 4 (четири) године, па му је изрекао јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година, у коју казну му је, на основу члана 63 КЗ, урачунао време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп 444/19 од 11.10.2019. године, који му се рачуна од 11.10.2019. године, када је лишен слободе, до 8.3.2021. године, када је притвор замењен мером забране напуштања стана, као и време трајања мере забране напуштања стана од 8.3.2021. године до 5.10.2021. године, када је мера забране напуштања стана укинута, окривљеном ББ је применом члана 60 КЗ претходно утврдио појединачне казне затвора, и то за кривично дело описано под тачком I оптужнице, казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци и за кривично дело описано под тачком II оптужнице казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, па му је изрекао јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју казну му је на основу члана 63 КЗ урачунао време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп 444/19 од 10.10.2019. године, који му се рачуна од 9.10.2019. године, када је лишен слободе, па до 8.3.2021. године, када је притвор према окривљеном укинут, док је окривљену ВВ осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године.

На основу члана 246 став 7 и члана 87 КЗ, према потврдама о одузетим предметима ПС Савски венац од 22.2.2019. године и 9.10.2019. године, окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то 19,37 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом, 104,79 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом (упаковано у 260 пластичних кеса), 602,20 грама кофеина и парацетамола (појединачних нето маса 151,40 грама, 150,76 грама, 150,40 грама и 149,64 грама) и 197,10 грама опојне дроге хероин, у смеси са кофеином и парацетамолом (појединачних нето маса 49,40; 48,21; 49,18 и 50,31 грама).

На основу члана 264 у вези члана 261 и 262 став 2 ЗКП, окривљени АА и ББ обавезани су да накнаде трошкове кривичног поступка у висини која ће бити одређена посебним решењем, по прибављању података о њиховој висини, док је на основу члана 264 став 4 ЗКП окривљена ВВ ослобођена дужности да накнади трошкове кривичног поступка, па је одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени суд, усвоји жалбу и преиначи ожалбену пресуду Вишег суда у Београду К 549/21 од 8.11.2022. године, тако што ће окривљене осудити на казну затвора у дужем временском трајању;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Далибор Катанчевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичној санкцији и

трошковима поступка, с предлогом да Апелациони суд у Београду отвори и закаже главни претрес, те да након тога донесе решење о спајању кривичних поступака у предметима Вишег суда у Београду К 557/19 и К 549/21, имајући у виду да се оба предмета налазе у фази жалбеног поступка, те да након тога преиначи првостепене пресуде, тако што ће донети пресуду којом ће окривљеног АА ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет и уз молбу да, заједно са окривљеним, буде обавештен о седници већа Апелационог суда у Београду;

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Небојша Мараш, због битних повреда одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о казни, с предлогом да другостепени суд, применом одредбе члана 455 став 1 тачка 3 ЗКП, усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду, тако што ће сам пресудити у складу са одредбом члана 455 став 3 ЗКП, уз молбу да се, применом одредбе члана 447 став 2 ЗКП, о седници већа обавести бранилац;

-бранилац окривљене ВВ, адвокат Јовица Манић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, с предлогом да Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи и окривљену ВВ ослободи од оптужбе да је извршила кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ и уз захтев да, у смислу члана 447 став 2 ЗКП, суд обавести окривљену и њеног браниоца о датуму и времену одржавања седнице, ради присуства.

Бранилац окривљеног ББ, адвокат Небојша Мараш изјавио је одговор на жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, с предлогом да другостепени суд одбије жалбу као неосновану.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж 255/23 од 2.3.2023. године навео да обавештава суд да је Више јавно тужилаштво у Београду одустало од изјављене жалбе Ктж 655/19 од 16.12.2022. године у односу на окривљене АА и ВВ, с предлогом да се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Ктж 655/19 од 16.12.2022. године, изјављена на пресуду Вишег суда у Београду К 549/21 од 8.11.2022. године, усвоји као основана, побијана пресуда преиначи у односу на окривљеног ББ, тако што ће суд истог осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а да се жалбе бранилаца окривљених, адвоката Далибора Катанчевића, адвоката Небојше Мараша и адвоката Јовице Манића, одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је дана 15.5.2023. године одржао седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, на којој је, одлучујући о изјављеним жалбама, нашао да се основано жалбама бранилаца окривљених истиче да је првостепена пресуда заснована на непотпуно утврђеном чињеничном стању.

Сходно наведеном, као и имајући у виду да је у овој кривичноправној ствари већ једном укидана првостепена пресуде, Апелациони суд у Београду је донео одлуку о одржавању претреса пред другостепеним судом како би се ради потпуног утврђивања чињеничног стања поново саслушали окривљени.

На претресу одржаном пред Апелационим судом у Београду, веће другостепеног суда је прочитало списе предмета Вишег суда у Београду К 549/21, са свим доказима изведеним током првостепеног поступка, те је саслушало окривљене АА, ББ и ВВ, који су у битном остали при одбранама које су дали током првостепеног поступка, па је након разматрања списка предмета и побијане пресуде, ценећи одбрану окривљених, изведене доказе, као и наводе и предлоге жалби, одговора на жалбу и поднеска јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића, побија се првостепена пресуда, тако што се истиче да суд у поновном поступку није поступио по налозима и смерницама Апелационог суда у смислу одредбе члана 462 ЗКП и није расправио спорна правна питања на која је указано укидним решењем другостепеног суда. Осим тога, у изјављеној жалби се истиче да је првостепени суд повредио закон на штету окривљеног, јер је прихватио правну квалификацију тужилаштва и окривљеног осудио за два кривична дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, и то за радње које су наводно предузете дана 22.2.2019. године и 9.10.2019. године, уместо за једно кривично дело, с обзиром да је радња извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ прописана трајним глаголом, па да се, сходном применом одредбе члана 112 тачка 30 КЗ, сматра да је дело учињено ако је радња извршена једном или више пута. Такође се наводи да је током првостепеног поступка погрешно примењен Законик о кривичном поступку тиме што није донето решење о спајању два кривична поступка која су у исто време вођена према окривљеном АА за исто кривично дело. Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да се ни једном речју не образлаже постојање саизвршилаштва, а што је био основни разлог укидања првобитне првостепене пресуде. У изјављеној жалби се такође истиче да је суд одлуку засновао на доказима на којима се не може заснивати, чиме је начинио и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 КЗП, с обзиром да је опојна дрога пронађена и изузета на незаконит начин, односно будући да је опојна дрога у количини од 19,37 грама пронађена неколико стотина метара од куће окривљеног АА, у шути која се налазила у сасвим другом дворишту, у власништву сасвим трећег лица, а да је претрес шупе извршен без наредбе судије за претходни поступак и без сагласности држаоца стана, да претресу у шути нису присуствовали сведоци, да није сачињен нови записник о претресу тог објекта, нити је предузето било шта друго чиме би могла да се испита законитост предузете радње, као и да окривљени АА није присуствовао овој радњи будући да му је позлило, због чега је био пребачен у хитну помоћ, а да чињеница да ли је кров неког објекта близу улице и на дохват руке полицајцима не омогућава незаконит приступ објекту било коме, па ни полицијским службеницима, који осим што нису имали наредбу за претрес објекта, нити сагласност држаоца, нису чак ни накнадно тражили оцену испуњености услова за претрес објекта без наредбе судије, што ову радњу чини потпуно незаконитом, из којих разлога су докази прибављени наведеног дана незаконити и на њима се не може заснивати судска одлука. Према ставу одбране, идентична ситуација је и за догађај од 09.10.2019. године, којом приликом су полицијски службеници пронашли количину од 104,79 грама хероина и 602,20 грама

кофеина и парацетамола, неколико стотина метара од окривљеног, у шипражју на отвореном простору, при чему је изостало сачињавање записника о прегледу отвореног простора, а прегледу простора и проналаску опојне дроге нису присуствовали ни сведоци, ни окривљени, дакле нико ко би могао да потврди где је заиста нађена опојна дрога и у којој количини, из којих разлога је наведена опојна дрога пронађена незаконитим поступањем полицијских службеника, а услед чега су и каснији докази проистекли из овог претреса незаконити. Истовремено је наведено да ни овај пут полицијски службеници нису, сходно одредби члана 160 ЗКП, поднели извештај судији за претходни поступак ради оцене испуњености услова за предузети претрес, због чега се ради о незаконитим доказима.

Побијајући првостепену пресуду, бранилац окривљеног ББ, адвокат Небојша Мараш истакао је да радње које је предузео окривљени ББ – одмеравање и паковање хероина не могу представљати радње неовлашћеног држања опојне дроге, нити било коју другу радњу извршења кривичног дела из члана 246 став 1 КЗ, већ само радњу помагања у извршењу тог дела, што је суд морао узети у обзир као олакшавајућу околност приликом одлучивања о кривичној санкцији. Осим тога, наводи се да суд није утврдио одлучне чињенице које су предмет доказивања да је окривљени ББ практично открио од кога је набављена опојна дрога која је предмет поступка, што му омогућава да буде ослобођен од казне или да му се казна ублажи на основу члана 246 став 5 КЗ, а који суд неосновано није применио, иако су били испуњени законски услови, с обзиром да је окривљени изнео довољно података на основу којих се идентитет лица које је добављач дроге поуздано може утврдити, што није учињено услед пропуста државних органа, посебно када се има у виду да је јавни тужилац у завршној речи прихватио тврдњу одбране да је окривљени открио од кога је набавио опојну дрогу, па да се може ослободити од казне на основу члана 246 став 6 КЗ. У погледу кривичног дела описаног у тачки II изреке, истиче се да је окривљени оспорио учешће у извршењу кривичног дела, а да је присуство својих биолошких трагова објаснио на начин који не указује на њега као учиниоца дела.

Жалбом браниоца окривљене ВВ, адвоката Јовице Манића, побија се првостепена пресуда тако што се истиче да је окривљена током поступка недвосмислено спорила свој лични контакт са опојном дрогом и било какву везу са учествовањем у паковању исте, при чему такође ни један од саслушаних сведока није указао на било какав контакт окривљене са опојном дрогом или евентуално учешће у њеном паковању, а и обојица окривљених су децидирано негирала било какав њен контакт и учешће. Осим тога, наводи да се окривљена ВВ нема никакве везе са земљиштем обраслим растињем у улици ..., у висини броја ..., јер није власник, нити корисник истог, због чега је неразумљиво на који начин је она на наведеном земљишту држала супстанцу која је проглашена опојном дрогом, посебно када се има у виду да није имала никаква сазнања о постојању дроге, нити о томе где се она налази, те је свој ДНК профил на инкриминисаним пакетићима јасно објаснила на главном претресу, када је изјавила да је она направила 300-400 комада кесица, што се не може изједначити са паковањем дроге у исте. Имајући у виду наведено, указано је да је погрешан закључак првостепеног суда да је окривљена извршила кривично дело које јој се ставља на терет.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе бранилаца

окривљених оценио као неосноване, налазећи да је првостепени суд у поновном поступку, поступајући у складу са примедбама и налозима из решења Апелационог суда у Београду којим је укинута претходна пресуда, на основу свих доказа наведених у образложењу првостепене пресуде, које је детаљно и савесно ценио како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно и потпуно утврдио чињенично стање и у образложењу пресуде о свим чињеницама које су биле предмет доказивања навео јасне, довољне, уверљиве, аргументоване разлоге.

Наиме, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Далибора Катанчевића првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, тако што се истиче да је заснована на доказима на којима се не може заснивати. Наиме, из исказа сведока полицијских службеника, који су потврђени другим изведеним доказима, правилно је првостепени суд утврдио да су у односу на окривљеног АА два пута интервенисали, и то дана 22.02. и 09.10.2019. године и да су у оба случаја поступали у свему у складу са законом. Законитост предузетих радњи, и по мишљењу овог суда, огледа се у чињеницама да су полицијски службеници поступали на основу наредбе за претрес стана и других просторија судије за претходни поступак надлежног суда, да је окривљеном АА, као држаоцу стана – куће, пре започињања претреса предата наредбе за претрес, да се окривљени сагласио са претресом, након чега су позвана два сведока, која су записнике без примедби потписала, дакле да је у свему поступано у складу са одредбама чланова 155, 156 и 157 ЗКП. С тим у вези, у погледу прегледа шупе дана 22.02.2019. године и прегледа отвореног простора дана 09.10.2019. године, који су извршени након завршеног претреса куће и дворишта, а који се налазе у непосредној близини куће окривљеног АА, али не унутар дворишта куће окривљеног, правилно је закључио првостепени суд да је поступано у свему у складу са законом, с обзиром да је предметна шупа, како је утврђено из исказа сведока, била напуштена и полусрушена, доступна са улице, односно јавне површине, без потребе уласка у било које двориште или затворени простор, па да је опојна дрога пронађена у присуству сведока, подизањем кровне плоче са улице, без уласка у шупу. Осим тога, преглед отвореног простора извршен је на удаљености од око 50 до 100 метара од куће окривљеног, у пошумљеном делу, на терену који није ограђен, нити припада неком ограђеном простору, при чему пронађена опојна дрога није била закопана, већ само прекриврена границима и травом. Имајући у виду наведено, као и чињеницу да су у конкретним случајевима сачињени засебни извештаји о форензичком прегледу лица места у којима су констатоване све околности и прецизно наведени пронађени предмети, након чега су сачињене и фотодокументација и потврде о привремено одузетим предметима, правилно је закључио првостепени суд да наведене радње нису предузете супротно закону.

Такође, одлучну чињеницу да су опојну дрогу пронађену у шупи дана 22.02.2019. године неовлашћено ради продаје држали окривљени АА и ББ, односно да су опојну дрогу пронађену прегледом отвореног простора у шипражју дана 09.10.2019. године неовлашћено ради продаје држали окривљени АА, ББ и ВВ, правилно је првостепени суд несумњиво утврдио на основу спроведених ДНК вештачења, којима је утврђено да анализирани спорни ДНК профили садрже ДНК профиле неспорних узорака окривљених АА, ББ и ВВ, и то налазом и мишљењем ДНК Центра за генетику од 09.05.2019. године из ког произлази да се са сигурношћу може тврдити да је АА

један од најмање три донора биолошког трага на другом већем делу ПВЦ кесе, да се не може искључити као један од најмање три донора биолошког трага са првих 10 мањих делова ПВЦ кеса и да се са сигурношћу може тврдити да је један од најмање три донора биолошког трага на трећих 10 мањих делова ПВЦ кесе, док се окривљени ББ не може искључити као један од најмање три донора биолошког трага са првих 10 мањих делова ПВЦ кесе, као и налазом и мишљењем ДНК Центра за генетику од 20.12.2019. године из ког произлази да је окривљена ВВ већински донор биолошког материјала који су оствариле најмање три особе на 7 ПВЦ делова из тегле са златним поклопцем, 4 самолепљиве фолије, на петих 10 мањих ПВЦ пакета, на трећих 10 мањих ПВЦ пакета, на четвртих 10 мањих ПВЦ пакета и на првих 10 мањих ПВЦ пакета, да се са сигурношћу може тврдити да је један од најмање четири донора биолошког материјала на других 10 мањих ПВЦ пакета и на кесама облепљеним црном траком, као и да се не може искључити као један од донора биолошког материјала на црвеној кутији, те да се са сигурношћу може тврдити да је АА један од донора на петих 10 мањих ПВЦ пакета, на другом већем ПВЦ пакету и на првом већем ПВЦ пакету, док се не може искључити као један од донора на трећих 10 мањих ПВЦ пакета, а да се окривљени ББ не може искључити као један од донора трага на четвртих 10 мањих ПВЦ пакета и на других 10 мањих ПВЦ пакета.

Имајући у виду резултате ДНК анализе, правилно је закључио првостепени суд да су неуверљиви наводи окривљених да су само по једном, како свако од њих објашњава, имали контакт са опојном дрогом, и то окривљени АА када је "ухватио" ББ да пакује хероин, којом приликом му је отео то и спаковао у теглу или у неку пластику, окривљени ББ када је једном приликом "цепкао кесу на мање делове у које су паковали, можда је одцепио 15 кеса из његовог оригиналног паковања, пошто су то биле кесе за замрзивач у котуру, при чему је спаковао 5 или 6 пакетића са дрогом", а окривљена ВВ која је само једном приликом по налогу АА "направила кесице, 300 или 400 комада", тим пре ако се има у виду да је опојна дрога на којој је утврђено присуство неспорних ДНК профила окривљених пронађена у два наврата, у временском размаку од преко 7 месеци, што несумњиво указује да се не ради о истој опојној дроги у односу на коју окривљени не споре контакт, будући да окривљени не споре контакт са опојном дрогом пронађеном у фебруару 2019. године, а да је њихов ДНК садржан и у траговима пронађеним на опојној дроги која је пронађена у октобру 2019. године, при чему је такође допринос и присуство биолошког материјала сваког од окривљених пронађен у много већем броју спорних анализираних узорака него што би то било могуће да су њихови контакти са опојном дрогом били онакви какве их они описују. Осим тога, правилно је закључио првостепени суда да су одбране окривљених међусобно несагласне, неуверљиве, недоследне, нелогичне и срачунате на избегавање кривице, посебно имајући у виду и постојање неразрешених односа између окривљених АА и ББ у вези бивше, односно садашње емотивне партнерке, окривљене ВВ.

Истовремено, правилно је првостепени суд закључак да су окривљени опојну дрогу неовлашћено држали ради продаје и стицања имовинске користи извео на основу количине опојне дроге која је пронађена у два наврата-укупно 321,26 грама опојне дроге хероин у смеси са кофеином и парацетамолом, начина паковања опојне дроге, која је већим делом била размерена у пакетиће подобне за даљу продају, чињенице да је пронађено и 602,20 грама кофеина и парацетамола, које супстанце представљају уобичајене супстанце за мешање са опојном дрогом у циљу повећања количине, као и

места проналажења (сакривена у шупи, односно у шипражју оближњег отвореног простора).

Образлажући свој закључак да су окривљени поступали као саизвршиоци, правилно је навео првостепени суд да су окривљени радњу извршења кривичног дела предузели заједно, по претходном договору, партиципирајући у делу на тај начин што су узели учешће у паковању опојне дроге у појединачне пакетиће подобне за даљу продају, као и да су били свесни да је у питању опојна дрога и што су то чинили у кући окривљеног АА, у којој су, по сопственом казивању, у том периоду боравили и окривљени ББ и ВВ, те да су биолошки трагови свих окривљених пронађени на предметима извршења кривичног дела.

Имајући у виду да су све одлучне чињенице које се односе на предузимање инкриминисаних радњи од стране окривљених правилно и потпуно утврђене, правилно је закључио првостепени суд да су у њиховим радњама стичу сва субјективна и објективна обележја кривичних дела за која су оглашени кривим.

С тим у вези, Апелациони суд у Београду је посебно ценио наводе жалбе браниоца окривљеног АА, којима се истиче да се у конкретном случају не може радити о извршењу два кривична дела из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, већ о једном кривичном делу, будући да догађаји од 22.02.2019. године и 09.10.2019. године представљају две радње извршења једног кривичног дела, које је по самом закону дефинисано трајним глаголским обликом радње извршења, па је нашао да су исти неосновани. Ово стога, што су окривљени АА и ББ радње кривичних дела која им се стављају на терет предузели у временском размаку од преко 7 месеци, дакле да не постоји било какав временски континуитет, нити повезаност, осим у погледу врсте опојне дроге, да су и 22.02.2019. године и 09.10.2019. године од стране полицијских службеника пронађени и одузети предмети извршења кривичног дела и да су у односу на њих, у оба случаја, од стране надлежних органа предузимане законом прописане радње у циљу идентификације извршиоца кривичног дела и утврђивања елемената извршења кривичног дела, што несумњиво указује да су окривљени извршили по два кривична дела из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ, а у прилог чему додатно говори чињеница да су након саслушања 22.02.2019. године пуштени да се бране са слободе и потом, након 7 месеци, поново осумњичени за извршење истог кривичног дела.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду побија се првостепена пресуда у делу одлуке о кривичној санкцији у односу на окривљеног ББ, тако што се истиче да је суд погрешно ценио његово делимично признање, као олакшавајућу околност, јер је одбрану окривљеног оценио као неуверљиву, недоследну и несагласну са одбраном саокривљеног АА и чињенично стање утврдио на основу исказа сведока, писаних доказа и спроведених вештачења, додатно имајући у виду отежавајуће околности у виду раније осуђиваности окривљеног, те чињеницу да је кривично дело из става I диспозитива извршио у време проверавања по раније изреченој условној осуди.

Побијајући првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији, бранилац окривљеног АА, адвокат Далибор Катанчевић указао је да је окривљени у зрелим годинама, са најтежим облицима болести и неспособан да се стара о себи, а да га је суд

осудио на драконску казну затвора погрешно примењујући одредбе кривичног законика које се односе на одмеравање казне и оцену отежавајућих и олакшавајућих околности.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе оценио као неосноване, налазећи да је првостепени суд приликом одлучивања о висини кривичних санкција које ће изрећи окривљенима имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одмерена и да је истима дао адекватан значај. Наиме, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљене ценио да је мајка два малолетна детета, док је на страни окривљеног ББ ценио делимично признање извршења кривичног дела извршеног дана 22.02.2019. године, чиме је допринео бржем и лакшем утврђивању чињеничног стања, док је од отежавајућих околности на страни окривљених ценио њихову ранију осуђиваност, и то посебно вишеструку осуђиваност окривљеног АА, иако не за истоврсна дела, затим да је окривљени ББ до сада једном осуђиван за неистоврсно дело, као и чињеницу да је окривљена ВВ једном осуђивана за истоврсно дело.

Имајући у виду наведене олакшавајуће и отежавајуће околности, правилно је првостепени суд окривљеном АА утврдио појединачне казне затвора, и то за кривично дело описано под тачком I диспозитива пресуде казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а за кривично дело описано под тачком II казну затвора у трајању од 4 (четири) године, након чега га је, применом члана 60 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 6 (шест) година, док је окривљеном ББ претходно утврдио појединачне казне затвора, и то за кривично дело описано под тачком I диспозитива пресуде казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци и за кривично дело описано под тачком II диспозитива пресуде казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, након чега га је, применом члана 60 КЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, а окривљену ВВ је због извршења кривичног дела из члана 246 став 1 у вези члана 33 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) године. Истовремено, правилно је првостепени суд окривљенима АА и ББ у изречене казне затвора урачунао време проведено у притвору, а окривљеном АА и на мери забране напуштања стана, као у диспозитиву пресуде.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, казнама затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити свха кажњавања из члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, имајући у виду тежину извршених кривичних дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљених и личност окривљених.

Истовремено, првостепени суд је имао у виду исказ сведока ГГ да су окривљени ББ и ВВ дали одређене информације у циљу идентификације лица од којег је набављена предметна опојна дрога, наводећи да је у питању НН "...", односно "...", са описом физичког изгледа и предочавањем полицијским службеницима броја телефона за који су навели да припада овом лицу – добављачу опојне дроге и, у том смислу, ценио испуњеност законских услова за примену одредбе члана 246 став 5 КЗ, али је правилно нашао да нису испуњени услови за примену наведене одредбе, с обзиром да је наведеним чланом предвиђено да учинилац дела може да се ослободи од казне уколико открије од кога је набављао опојну дрогу, што подразумева да на несумњив начин укаже на идентитет тог лица или барем да искаже у довољној мери квалитативне

и квантитативне информације у том циљу, па да у конкретном случају недовољно детаљан опис физичког изгледа лица, навођење броја телефона, у погледу којег и није утврђено коме припада, и указивање на његов надимак, при чему се помињу два различита надимка "...” и "...”, уз изостанак било какве повратне информације суду да су дати подаци били тачни и основани, иако је суд по службеној дужности покушавао да овакве информације прибави обраћајући се надлежним органима МУП РС, и по оцени овог суда нису у довољној мери кредибилни да би се могло сматрати основом за примену одредбе члана 246 став 5 КЗ.

С обзиром на наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 457 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар
Сања Ћулајевић

Председник већа-судија
Снежана Јовановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић